

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૨ જી. વિક્રમ સંવત ૧૯૬૧—પોષ. અંક ૬ ઠો.

પ્રભુસ્તુતિ

અનાગારી થાતાં પણ સુખદ સાગારિ^૧ જનના,
નિરાકારી થાતાં પણ શિવદ સાકારિ^૨ જનના;
નિરા^૩બાધી આપે પરમ સુખ સાબા^૪ધિ જનને,
સદા પ્રેમે પૂજે પ્રતિદિન પ્રભુના સુતન^૫ને.

૧

ગુરુસ્તુતિ.

વસંતતિલકા.

જે તત્ત્વના રસવિષે રસ મગ્ન થાતા,
સદ્બોધના રસવડે દ્વંદ્વે રસાતા;

૧ ગૃહસ્થ ૨ આકાર સહિત, ૩ બાધા-પીડા રહિત. ૪ બાધાપીડાએ સહિત. ૫ પ્રતિમાને.

५२२

ଆଲମାନ'ଡ଼ ଓଡ଼ିଶା.

સદ્ દેશનામૃતવડે જનને ઊગારે,
તેવા ગુરુ ભવતાણા ભયને નિવારે. ૧

જ અંતરૈથી સધળા મુનિ ધર્મ પાળે,
સ્વાધ્યાય ધ્યાન કરતાં નિજ કાળ ગાળે;
ધર્મથી નિત્ય કરવા ઊપકાર ધારે,
તેવા ગુરુ ભવતાણા ભયને નિવારે.

જે શ્રાવણા થકી કદિ બહું માન પામે,
વ્યાખ્યાનમાં જન ધણા શ્રવણાર્થે જમે;
તાયે ન થાય વશ ગર્વ તણા વિકારે,
તેવા ગુરુ ભવતણા ભયને નિવારે. ૩

છે રમ્ય સુંદર ઉપાશ્રય આ અમારો,
આ છે ભલો પરમ શ્રાવક આ નઠારો;
એવા અયોગ્ય વચનો નહિ જ બચારે,
તેવા ગુરૂ ભવ તણા ભયને નિવારે.

ઈર્ષ્યા અને ખટપટો કરી સંઘ સાથે,
જ સંઘમાં કલહને કરતાં સ્વહાથે;
અવેા કદિ દુહયમાં નહિ પક્ષ ધારે,
તેવા ગુરૂ ભવતણા ભયને નિવારે.

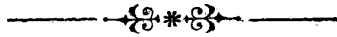
આએ મુનિ અવરતો નહિ તે અમારો,
તેનોજ આ પરમ શ્રાવક છે અકારો,
એવું કહિ હૃદયમાં નહિ જે વિચારે,
તેવા ગુરૂ ભવતણા ભયને નિવારે.

ચિંતામણિ.

૧૨૩

~~~~~

આછે કપાટવર^૧ પુસ્તકના અમારા,
 આ લેખની સરસ કન્જલ^૨ પાત્ર સારા,
 એવા કુવાકય વદિ જે નહિ ધર્મ હારે,
 તેવા ગુરુ ભવતણા ભયને નિવારે. ૭
 તેવા ગુરુ અવનિમાં હજી હાથ આવે,
 જના ગુણો ભવિક સૌ ધરી ભાવ ગાવે;
 છે પૂજ્ય આ જગતમાં પરિવાર એવો,
 આરામ^૩ જ્યાં પરમ આત્મ તાણેજ તેવો. ૮

ચિંતામણિ.

એક અમત્કારી વાર્તા.

(પૂર્વ અંકના પૃષ્ઠ ૧૧૧ થી આશુ.)

પ્રકરણ ૫ મું.

મોહઃ સર્વકવઃ પ્રાયો વનિતાનાં વિશેષતઃ ।

શેઠાણીયતનાનો પુત્ર મોહ.

અમૃતચંદ્ર શેઠ જીપાશ્રયે ગયા પછી શેઠાણી યતના જીપર પુ-
 તના મોહે સજ્જડ ચડાઈ કરી એ શ્રાનિકા સ્તનનું દ્વદ્ય આર્હત
 ધર્મમાં પૂર્ણ શ્રદ્ધાવાળું, દેવ, ગુરુ અને ધર્મના પવિત્ર માહાત્મ્યને
 જાણનાર અને સમ્યક્વત્તી શોભાથી અલંકૃત હતું, તથાપિ મોહના
 મલિન સંસ્કારથી તે વ્યાપ્ત થઈ ગયું. તેના મોહમલિન દ્વદ્યમાં એવો
 વિચાર આવ્યો કે, મારા ચિંતામણિને કાણે ભાગ્યે હશે ? તેની

૧ જીતમ. ૨ ખડીઓ.

૧૨૪

આત્માનંદ મહાશય.

~~~~~
 ભવાસક્ત ભાવનાને કોણે શિથિલ કરી હશે? રખે કોઈ મુનિનો હાથ તો નહીં હોય? મહા મુનિ વિમલવિજય વિષે તેવી શંકા કરવી ઘટિત નથી. એ મહાશયની વૃત્તિ દયાળુ છે. તેઓ પોતાના અગાધ બોધથી મોહદશાનું સ્વરૂપ અને તીર્સ્વરૂપ માતા પેતા પ્રત્યે પુત્રની દ્રવ્ય સારી રીતે સમજે છે. તેવા મહોપકારી અને દયાળુ મુનીશ્વર મારા એકના એક પુત્ર ચિંતામણિને દીક્ષા માટે નસાડી મુકે, એ સંભવતું નથી. એ મહામુનિ વલ્લભિપુરમાં રહી અમારી સ્થિતિ જાણી ગયા છે. અમારા ધાર્મિક કુટુંબ ઉપર તેમની દયામય દ્રષ્ટિમાંથી સર્વદા અમૃતની શતલધારા નીકળે છે. વળતે બીજી એક શંકા આવે છે કે, એ મહામુનિની દેશતા ગમે તેવા મોહોપાસક અને ભવાસક્ત પુરૂષના હૃદયને આર્દ્ર કરે તેવી છે, તેથી રખેને તેની અસર ચિંતામણિના હૃદયમાં થઈ હોય, અને તેથીજ તે આ અસાર સંસારના મોહ પાશમાંથી મુક્ત થવા આદ્યો ગયો હોય, તો સંભવિત છે. થોડા માસ થયા તેની મનોવૃત્તિમાં કેટલાક ફેરફારો જોવામાં આવતા હતા. ઘણીવાર સાંસારિક વસ્તુ તરફ તે તરસ્કાર બતાવતા હતા. ભોજન વખત સ્વાદિષ્ટ વસ્તુઓ ઉપર તેની અપ્રીતિ જોવામાં આવતી હતી. તે શિવાય તેની બીજી ચેષ્ટાઓ એવી લાગતી કે જાણે તેને સંસાર ઉપર અભાવ થયો હોય, કામ ક્રોધાદિ અતર શત્રુઓના સહવાસમાંથી તે દૂર થવા માગતો હોય, આવી સુખદાયક ગૃહ સંપત્તિ તેને કારણે સમાન લાગતી હોય, અને તેની મનોહારિણી પ્રિયા વિમલાપણ બંધન રૂપ હોય તેમ તે ગણતો હતા.

આ પ્રમાણે મોહના અપલ તરંગમાં યતના ઊઠાગાહ કરતી.

ચિંતામણિ.

૬૨૫.

હતી, તેનામાં તેની પાસે પુત્રવધૂ વિમલા આવી ચડી. પૂણ ચંદ્રને
જેતાં સમુદ્રની જેમ વિમલાને જેતાંજ તેનો મોહ સાગર વિશેષ
ભિન્નલાગ્યો. પોતાના ગૃહનો અલંકાર અને હજી મુખ્યવયમાંથી
મુક્ત થયેલી સુંદર વિમલાએ તેના મોહિત હૃદયમાં વિશેષ ક્ષોભ
ઉત્પન્ન કર્યો. યતના તિલકાને ભેટી ગદ્ ગદ્ સ્વરે બોલી, વત્સે,
તારી મનોહર મૂર્તિ જોઈ મને વશેષ શોક થાય છે. ચિંતામણિના
વિરહથી પીડિત પુત્રવધૂ જોવા મને દૈવે કમ જીવતી રાખી ?
હવે દુઃખાગાર, કારાગૃહ રૂપ ગૃહમાંથી મુક્ત થવા મારી ઈચ્છા
થાય છે. તે ઇચ્છા કર્મના બલથી પરિપૂર્ણ થાઓ.

પોતાની સાસુની આવી મહાન મોહ દશા જોઈ ચતુર-વિમલા
મધુર સ્વરે બોલી—માતા, આટલો બધો શોક શા માટે ધરો છો ?
તત્વથી વિચાર કરો. તમે કોના ગૃહિણી છો ? આ વલ્લભીપુરમાં
આપણું ઘર સવથી અધિક ધાર્મિક ગણાય છે. ગૃહલક્ષ્મી અને
ધર્મ લક્ષ્મી બંને આપણા પવિત્ર આંગણમાં નૃત્ય કરે છે. મારા
પૂજ્ય સસરાજી અથવા સૌરાષ્ટ્રમાં શ્રાવકોત્તમ કહેવાય છે. આપણી
ઉપર પવત્ર મુનિઓના મુખચંદ્રમાંથી ધર્મજ્ઞાન રૂપ આશીષ સુધાનું
સિંચન સર્વથા થયા કરે છે. જનની, આ લઘુપુત્રી આપને ઉપદેશ આ-
પવાને યોગ્ય નથી, તથાપિ આપનો શોકોદ્ધાર સમાવત્ર રૂપ સેવા
કરવા જે કંઈ કહું, તે ક્ષમા કરજો. આપના પુત્રની વૃત્તિ કટલોક
સમય થયા બદલાઈ હતી. તેમની આર્દ્ર મનોવૃત્તિમાં વૈરાગ્યની
સન્નિધિ મુદ્રા ધણી દૃઢ થયા પડી હોય, તેમ હું જોતી આકુંઠું.
માનવ જન્મને કૃતાર્થ કરનાર તમારા પુત્રના હૃદયમાં વૈરાગ્ય ભાવ-
નાને ઉત્પન્ન કરનારી પરમ પવિત્ર મુનિ વિમલવિજયની દેશના

૧૨૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે. એ પરોપકારી, ગુરુવર્ય બુદ્ધિપૂર્વક તેવી દેશના આપતા નથી પણ પોતાની પવિત્ર કર્મને લઇને સર્વદા તેવીજ દેશના આપે છે. તેમની ભવોદ્ધારણી દેશનાથી અનેક ભવિષ્યોનો ભવોદ્ધાર થાય છે. માયાલુ માતા, તમને વિશેષ શું કહું, ? પણ તમારા પુત્રની વિલક્ષણ સ્થિતિ ઘણાં વખતથી મારા જ્ઞાનમાં આવતી હતી. દાઢ વાર તેઓ રાત્રે જાગત થઇ ઘણીઘણી ભવપ્રતિકુલ ભાવનાઓ ભાવતા હતા. એક વખતે તેઓ અગાશીમાં આવી જગતની અનિત્ય ભાવના ભાવતા અને જગતના કુદરતી પદાર્થો પાસેથી અનિત્યતાની શિક્ષા લેતા હતા, તેઓ એકલા એકલા નીચે પ્રમાણે પ્રલાપ કરતા હતા—

“ અહા ! દીર્ઘ દ્રષ્ટિથી જોતાં સંસારી દરેક વસ્તુ પાણીના રેલાની જમ વહી જતાં સમયને તેની ઉપયોગીતાની મહાન્ શિક્ષા આપે છે. સૂર્ય અનેકાનેક વર્ષ સુધી પ્રભાતે ઉદિત થઈ સાયંકાલે આ શ્યામ વર્ણી નભની છત ઉપર પોતાનું નિયમિત ભ્રમણ કરતો પશ્ચિમમાં અસ્ત થાય છે. એ આપણને ઉદયાસ્તનો ઢેવો ઉત્તમ યોધ આપે છે ? ચંદ્ર પ્રતિપદાથી પૂર્ણિમાં સુધી વધતો અને અમાવાસ્યા સુધી ઘટતો પોતાની લયવૃદ્ધિથી પ્રભાતી જનને કેવું સરસ ઉદાકરણ આપે છે ? વસંતાદિ ઋતુઓ પોતપોતાના કાર્યથી જગતના સ્થાવર પદાર્થોને વિકૃતિ આપી માનવ વયને ન્યૂન થવાની સાન કરી ઢેવો યોધ આપે છે ? વર્ષાનું ચપલ વાદલ વર્ષા વીખરાઈ જઈ સંસારની અસ્થિરતા જણાવે છે, તથાપિ મારા જેવા દૈવ દગ્ધ પુરુષનું હૃદય યોધજળથી ભીંજતું નથી, એ કેવી આશ્ચર્યની વાત ! અહા ! આવો જગનની અને ભવની અસ્થિરતાનો ચમત્કાર નજરે

ચિંતામણિ

૧૨૭

જેતાં પણ મને બોધ થતો નથી. હું આ ચપલ ગૃહ વૈભવમાં મોહ રાખી અઘાપિ પડી રહ્યા છું. પરિણામે દુઃખદાયક એવા પુદ્ગલિક સુખને હું પ્રધાન ગણું છું, એ કેવી મારી મૂર્ખતા ? આ માતા પિતા, આ ગૃહવૈભવ, આ વનિતા અને આ માફ વતન—એમ મમતામાં મગ્ન થઈ રહેલા આ ચિંતામણિને સહસ્રવાર ધિક્કાર છે.

હવે આ ઉપાધિરૂપ ભવનો અંત આવે એવો ઉપાય સત્ત્વર લેવો જોઈએ. મુનીશ્વરની દેશના રૂપ દીપિકાએ મારા અજ્ઞાન અંધકારને દૂર કર્યું છે. નિરાગાર ધર્મનો મહામાર્ગ બતાવ્યો છે. એ પાશંકારિણી દેશનાએ મને સર્વ વિરતિ ધર્મની શીતલ છાયા તલે રાખવાને અધિકારી કર્યો છે. હવે જટલો પ્રમાદ કરૂં, તેટલો મારોજ દોષ છે. એવા પવિત્ર દિવસો ક્યારે આવશે કે જ્યાં સંયમ લઈ પરમાત્મિક સુખની સેવા માટે હું તત્પર રહું. પરસ્પર સ્વાભાવિક વૈર છોડી સાથે રહેલા પ્રાણીઓવાલા પવિત્ર વનમાં ઇર્થાપચિક્રીથી વિહાર કરતો, દૃઢ્યમાં અર્હંતની પ્રતિમાનું ધ્યાન ધરતો અને સર્વ પ્રાણી ઉપર સમાન ભાવ રાખતો પ્રવૃત્તિ કરૂં, એવો સમય મને ક્યારે પ્રાપ્ત થશે ? ”

વિમલાએ ધર્મ ભાવનાથી રોમાંચિત થઈ કહ્યું, પૂજ્ય માતા, એવી રીતે તમારા વિવેકી પુત્ર ઘણીવાર એકાંતે ચિંતવતા હતા જેમને માટે તમે પુત્રમોહથી મોહિત થઈ આવો દુર્નિવાર શોક કરો છો, તે તમારા પુત્ર અતરંગવૈરાગ્યમાં મગ્ન થઈ દીક્ષિત થઈ ચુક્યા હશે. તેમને તેવા પવિત્ર કાર્યમાં સહાય આપવાને મુનિ વિચારવિન્યયે પોતાનો મુનિ ધર્મ બજાવ્યો છે. તે મહામુનિએ પણ તેજ સમયે અહિંથી વિહાર કરેલો છે. હવે આ વાર્તાને વિશેષ ચર્ચાવાની જરૂર

૧૨૯

આત્માનંદ પ્રકાશ.

નથી. જે બન્યું, તે યોગ્ય થયું છે. તમારા ધાર્મિક પુત્રે દીક્ષા લઈ આપણા કુલને, આપણા કુટુંબને અને આપણા નગરને ઉજડ્યા છે. શ્રેષ્ઠીની પદવીથી મુનીશ્વરની પદવી અતીવ ઉત્તમ છે. તે બંનેમાં ઘણુંજ ભેદ છે શ્રેષ્ઠી ગમે તેટલો ઉન્નતિમાં આવે પણ સર્વ જગતને વંદનીય એવા મુનિને તે કદિ યોગ્ય થાય નહીં. તમારા વિદ્વાન્ પુત્રે તેના પવિત્ર અને પ્રખ્યાત પિતાથી અધિક ઉન્નતિ મેલવી છે. તમારા પુત્ર પોતાના અને પરના આત્માનો ઉદ્ધાર કરશે, પોતાના ઉપદેશથી ભારતના શ્રાવકોનો મોટો ઉપકાર કરશે. તેવા પુત્ર રત્નને જન્મ આપનારા તમારા જેવા માતાને ખહી મંડળમાં ધન્યવાદ મલશે.

ત્રિમલાના આવા બોધક અને ત્રિમલ વચન સાંભળી યતનાનો મહાવેશ સિથિલ થઈ ગયો. પોતાના પુત્રને ભભાવી દીક્ષા આપનાર મુનિ તરફ જે જરા મનોવૃત્તિ ક્ષુભિત થયેલ તે મનોવૃત્તિ બદલાઈ ગઈ. તેણીનો શુદ્ધ શ્રાવિકા ધર્મ સચવાયો. શ્રાવકપણાની શુદ્ધ ભાવના કલુષિત થતી અટકી ગઈ. જે ત્રિમલા તે વખતે ન હોત તો પુત્ર મોહિતા યતના કુવિચાર કરી ઉપાશ્રય પ્રત્યે જત અને પરમ પવિત્ર મહામુનિ ત્રિમલત્રિજયને કલાટએક આવેશના વચન કહી પોતાના શ્રાવિકા ધર્મને જરા દૂષિત કરત, પણ તેના પુણ્યયોગે તે પ્રસંગ આવ્યો નહીં, એ સાચું થયું.

શેઠાણી યતના અને ત્રિમલા આમ વાર્તાલાપ કરતા હતા તે ગમાં અમૃતચંદ્ર શેઠ ઘેર આવ્યા. મહામુનિ ત્રિમલત્રિજયે આવેલ અનિત્ય ભાવનાની ઉત્તમ દેશનાથી તેનું મન આર્દ્ર થઈ ગયું હતું. તેના શરીરના પુદ્ગલો ઉપર ધર્મભાવના સથે વૈરાગ્ય ભાવના પ્રસરી રહી હોય તેમ દેખાતું હતું. ચિંતામણી તરફનો તેનો મહા

અહ્મચર્ય પ્રભાવ.

૧૨૬

મોહ અસ્તવ્યસ્ત થઇ ગયો હતો તેની નિર્મલ મનોવૃત્તિમાંથી ચિંતામણિનો શોકશંકુ મૂલમાંથી ઉખડી ગયો હતો. શેઠ ઘરમાં આવી યતનાની પાસે આવ્યા. વિમલાના વચનથી પ્રતિબોધ પામેલી યતના શેઠનો સમીપ વિનયથી ઉભી રહી પરસ્પર દંપતી ભાવ શાંતિના પ્રવાહમાં તરવા લાગ્યો. ચિંતામણી સબધી કોઇ તરફથી કંઈ પણ આલાપ થયો નહીં. પ્રતિબોધના અમૃત સાગરમાં ઉભયનો પુત્ર મોહરૂપ અગ્નિ નિર્વાણ પામી ગયો. પૂર્વ પ્રમાણે ગૃહ ધર્મની અવૃત્તિ થઈ થઈ. મિથ્યાત્વના મલિન ભાવને પરાસ્ત કરનાર શ્રાવક ધર્મે છેવટે વિજય મેલવ્યો અને કાલક્રમે ચિંતામણિ સબધી લોક ચર્યા પણ વલ્લભિપુરમાંજ ઉપરામ પામી ગઈ. અપૂર્ણ.

અહ્મચર્ય પ્રભાવ.

નર્મલ સુંદરી.

(ગત અંક ૪ થાના પૃષ્ઠ ૭૮ થી.)

કપટી શ્રાવક બનેલો રૂદ્રદત્ત વર્ધમાનપુરના આબાલ વૃદ્ધ શ્રાવકો ઉપર અપૂર્વ પ્રેમ દર્શાવતો હતો. કેટલાએક જૈન બાલવિદ્યાર્થીઓને નવકાર, સામાયિક, પ્રતિક્રમણ વિગેરે આવશ્યક ક્રિયાના અથો શીખવતો હતો. ઘણીવાર જૈન કન્યાઓને એકઠી કરી બોધ આપતો હતો. દરેક જૈન પર્વમાં જાપવાસ કરતો અને પ્રાસુક જલનુ સર્વદાપાન કરતો હતો જ્યારે સર્વ શ્રાવકો પૌષધ વ્રત લઇ ઉપાશ્રયમાં બેસતા તે પ્રસંગે રૂદ્રદત્ત રસિક રાસ વાંચી સર્વના મન આકર્ષતો હતો.

130

આત્માનાં પ્રકાશં

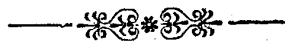
આવા પ્રવત્તનથી આ કપટી શ્રાવકે વર્ધમાનપુરના સમગ્ર સંધને વશ કરી દીધો હતો. ધણીવાર આગ્રહથી તેને શ્રાવકો ભોજનનું આમંત્રણ કરતા હતા કેઈવાર પોતે બહુ આગ્રહથી જતો પણ ત્યાં જમવામાં વિકૃતિ (વીગે) નો ત્યાગ દર્શાવી પોતાની શુદ્ધ શ્રાવકતાને પ્રુષ્ઠિ આપતો હતો. માર્ગમાં પ્રત્યેક શ્રાવક તેને ભાવસાધુસમાન ગણી પગે લાગતા અને તેની આગલ પોતાનો વિનય દર્શાવતા હતા. એક વખતે રૂસલસેન શેઠે તેને ભોજન માટે ઘણા આગ્રહથી નિમંત્રણ કર્યું. પ્રથમતો રૂદ્રદત્તે કપટથી આનાકાની કરી, પણ છેવટે પોતાનો સ્વાર્થ સાધવા તે અંગીકાર કર્યું રૂદ્રદત્ત વિધિથી જિન પૂજા કરી રૂસલસેન શેઠને ઘેર જમવા ગયો. ભોજનગૃહમાં આવી શેઠની સાથે જમવા બેઠો. શેઠાણી વીરમતીની આજ્ઞાથી રૂષિદત્તા તેને પીરસવા આવી પોતાના સાધર્મી બંધુની ભોજનસેવા કરવાને શેઠે વિવિધ જાતની રસવતી તૈયાર કરાવી હતી જુદા જુદા સુવર્ણ અને રૂપાના પાત્રમાં રૂષિદત્તાએ પીરસવા માંડ્યું. કામી રૂદ્રદત્ત રસવતીના મધુર સ્વાદ કરતાં રૂસલદત્તનું અનુપમ સૌંદર્ય જોઈ વિશેષ સ્વાદ મેલવતો હતો, કપટ શ્રાવકપણાથી દ્રષ્ટિને સરલ રાખવા જતો તથાપિ એ સુંદર બાલાના અવલોકનમાં કાણુવાર ભૂલી જતો હતો.

આવીરીતે તેરસવતીનો સ્વાદ લઈ મુખ શુદ્ધિકરી, દ્વિત્રિતૃત્તિ સંપાદન કરી શેઠની આજ્ઞા લઈ ભોજન પીઠ ઉપરથી ઊઠી બાહર આંચો. ઉચિત વેષ ધારણ કરી પોતાને સ્થાને ચાલ્યો, એટલે શેઠ તેને અહિંદ્રાર સુધી વહોટાવી પાછા વહી ઘેર આંચા, તે વખતે પતિની આજ્ઞા લઈ વીરમતી પોતાની પ્રિય પુત્રી રૂપભદરા સાથે

નર્મદા નીદીમાં જલક્રીડા.

૧૩૧

ભોજન કરવા બેઠી. ભોજન થઈ રહ્યા પછી વીરમતી શેઠના એકાંત ગૃહમાં આવી. તૂમ થઈ બેઠેલા શેઠે આદરથી બોલાવી પરસ્પર આનંદ વાર્તા કર્યા પછી શેઠે કહ્યું, પ્રિયા, રૂદ્રદત્ત કેવો વિનયી શ્રાવક છે ? તે તમે જોયો. તેનો શ્રાવકાચાર કેવો ઉત્તમ છે ? તેની મનોવૃત્તિ કેવી ધાર્મિક છે ? ધન્ય છે તેવા શ્રાવકરત્નને. વીરમતી આનંદના ઉભરામાં બોલી ઉઠી, સ્વામી, જો આજ્ઞા હોય તો એક નવો વિચાર આપેની પાસે દર્શાવુ ? શેઠે કહ્યું, ખુશીથી જ કહેવાનું હોય તે કહે. વીરમતી બોલી પ્રાણેશ, આ રૂદ્રદત્તને જેતાંજ મને વિચાર આવ્યો કે, આપણી રૂપિદત્તાને તેની સાથે પરણાવીએ તો કેવું સારું ? રૂપિદત્તાને આત્મા બીજે ઉત્તમ શ્રાવક પતિ મલવો દુર્લભ છે. જો આપ મારા આ વિચારને સંમત થાઓ તો એ શુભ કાર્ય સંપાદન થાય. વીરમતીના આ વચન સાંભળી રૂપલસેન શેઠ અંતરમાં હર્ષ પામી બોલ્યા, ગૃહેશ્વરી, તમારા વિચારને હું સર્વ રીતે સંમત છું. આ વિચાર તમારી સાથેજ મારા હૃદયમાં ઊદ્ભવ્યો હતો. કાલે પ્રાતઃકાલે તે વાત રૂદ્રદત્તને જણાવી વાગ્દાન અને કન્યાદાનનો મહોત્સવ સાથેજ કરીએ. જે વિચાર સફલ થતાં કપટીનો વિજય થયો.

પ્રકરણ પ મું.

નર્મદા નીદીમાં જલક્રીડા.

ગ્રીષ્મઋતુનો સમય છે. પ્રચંડ તરણિના તોપથી તપેલા પ્રણીઓ આસપાસ આવી રહેલા છે. તીરના વૃક્ષોની ચિતલ છાયામાં તોપોત્ત પશુપક્ષી વિશ્રાંત થઈ બેઠા છે. જલ પ્રવાહનો વેગ વર્ષા કરતાં શાંત છે તોપણ શુદ્ધ સરિસાની જમ તદન શાંત નથી. તીર ઉપર જાત્રાલુઓ

૧૩૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પવિત્ર જલમાં સ્નાન કરવા અને જલ ભરવા આવે છે. એક તરફ નાવિકો નાના નાના નાવ લઈ જલક્રીડા કરે છે. બીજી તરફ રજક લોકો વસ્ત્ર ધોતા વિવિધ રાગના ગીત ગાય છે. આ સમયે એક દંપતી નાવમાં બેસી એકાંત આરે ઉતરી જલક્રીડા કરતા હતા. સ્ત્રીનું વય યૌવનથી પરિપૂર્ણ હતું, છતાંગર્ભના ભારથી મંદ લાગતું હતું. પુરૂષ યુવાન ઊત્સાહી અને અનુકૂલ નાયક લાગતો હતો. પ્રિય પ્રિયાને અને પ્રિયા પ્રિયને એમ પરસ્પર અનુકૂલતા દર્શાવી પ્રેમ રસમાં તેઓ તૃપ્ત થતા હતા. સરિતાના ગર્ભમાં ઊભી રહી ગર્ભિણી બાલા બોબા ભરી ભરી પતિપર જલ વૃષ્ટિ કરતી હતી. તે શ્રમને લઈ તેના મુખચંદ્ર ઉપર સ્વેદગિંદુ વસતા પણ તે જલ બિંદુ સાથે મલી જતા હતા. પતિ સગર્ભાસુંદરી ઉપર જલધારા રેડતો પણ દુઃખમાં શ્રમની શંકા રાખતો હતો. આ પ્રમાણે નર્મદા નદીના એકાંત આરા ઉપર જળક્રીડા થતી હતી.

વાંચનારને થાંકા થઈ હશે કે, એ જલક્રીડા કરનાર દંપતી કોણ હશે ? એ જલક્રીડા કરનાર રૂપભર્યો શેઠનો પુત્ર સહદેવ પોતાની પ્રિયા પ્રીતિદાને સાથે લઈ નર્મદાનદીમાં જલક્રીડા કરવા આવ્યો છે. તેની સ્ત્રી પ્રીતિદા શ્રીદત્તશેઠની પુત્રી થાય છે. એ બાલાએ શુભસ્વપ્ને સૂચિત ગર્ભ ધારણ કર્યો છે. ગર્ભના મહિમાથી તેણીને જલક્રીડા કરવાનો દોહદો ઊત્પન્ન થયો હતો, તેથી તેઓ આ નર્મદા નદીમાં જલક્રીડા કરવાને આવેલા છે. પોતાની પ્રિયાને દોહદથી પ્રસન્ન કરવા સહદેવ તેજ સ્થળે નિવાસ કરી રહ્યો. ત્યાં ઊત્તમ પ્રકારે વ્યાપાર કરી તેણે ધનું ધન સંપાદન કર્યું. સહદેવ શુદ્ધ જૈન ધર્મનો રાગી હતો, તેથી તેણે નર્મદા નામે એક ત્યાં

વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

૧૩૩

નગર વસાવી તેમાં મેરૂ પર્વત જેવું ઊંચું એકજેન મંદિર બા-
વ્યું. જેથી વ્યાપાર અર્થે ઘણાં જૈન વ્યાપારીઓ આવી ત્યાં નિવાસ
કરવા લાગ્યા. આથી નર્મદા એક તીર્થ સ્થલ થઈ પડ્યું હતું.

જલક્રીડા કરવાથી જનો દોહદ પૂર્ણ થયો છે એવી પ્રીતિદા
પોતાના આત્માને કૃતાર્થ માનવા લાગી. દોહદ પૂર્ણ થવાથી ગર્ભ
તેજ વૃદ્ધિ પામવા લાગ્યું. ગર્ભના તેજને લીધે પ્રીતિદા સુવર્ણલતાની
જેમ ચલકવા લાગી. તેના મુખચંદ્ર ઉપર દિવ્ય તેજ પ્રકાશવા
લાગ્યું. પ્રત્યેક અંગમાંથી કાંતિના કિરણો નીકળવા લાગ્યા. એક
વખતે સગર્ભા સુંદરીએ સહદેવને પુછ્યું, પ્રાણેશ્વર, આપે મારો
દોહદ પૂર્ણ કર્યો તેથી હું હર્ષિત થઈ છું, મારી ગર્ભવાસના પરિપૂર્ણ
થઈ છે, પણ હવે મને જિજ્ઞાસા ઉત્પન્ન થાય છે કે, આ ગર્ભમાંથી
પુત્ર આવશે કે પુત્રી ? સહદેવ સ્મિતવદને બોલ્યો—પ્રીયા, તમારા
સ્વપ્ન ઉપરથી પુત્રી રત્નના જન્મની સૂચના થાય છે. મેં સ્વપ્ન
શાસ્ત્ર જોયું છે. તમારું સ્વપ્ન મહાસતીનો જન્મ સૂચવે છે. તે પુત્રી
રત્ન આપણા કુલને પ્રખ્યાત કરશે. ભારતવર્ષની જૈન સતીઓમાં એ
પુત્રી એક સતી રત્ન ગણાશે. સ્ત્રીઓના જન્મ સતીપણાથી
લોક માન્ય થાય છે. સતી સ્ત્રીઓ તેમના માતપિતાના અને સાસુ-
સસરાના કુલનો ઉદ્ધાર કરી પોતાના આત્માનો ઉદ્ધાર કરે છે.

અપૂર્ણ.

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

(અનુસંધાન ગત અંકના પૃષ્ઠ ૮૬ થી)

એક વખતે નિત્યના નિયમ પ્રમાણે સૂરિશ્રી પ્રતિકમણની કિમ્બ

૧૩૪

આત્માર્નિક પ્રકાશ.

સમાપ્ત કરી રહ્યા પછી તેમના વિદ્વાન્ શિષ્યોએ એકત્ર થઈ નિર્ણય કર્યો કે, આજે કયા વિષય ઉપર-પ્રશ્ન કરવા ? કુશાચ બુદ્ધિવાલા એક શિષ્યે અંજલિ જોડી જણાવ્યું કે, જે આપ સર્વે સંમતિ આપો તો મારા મનમાં એક પ્રશ્ન ઉદ્ભવેલ છે, જે સાગાર અને નિરાગાર બંનેને ઉપયોગી થઈ પડે તેવું છે. સર્વે સંમતિ આપી એટલે તેણે કહ્યું, આ જગતમાં જીવિત ઢાનું નામ ? કયા પુરૂષનું ખરેખરું જીવિત ગણાય ? કેવું જીવિત હોય તે જીવિત કહેવાય ? જેનું જીવિત નકામું હોય તે જીવિતવાલો પુરૂષ તિરસ્કારનું પાત્ર થાય છે માટે ખરેખરું જીવિત કયું ? તે આપણે નિર્ણય કરવો જોઈએ. આ પ્રશ્ન ઉપયોગી જાણી સર્વ શિષ્યોએ તેમાં સંમતિ આપી. ક્ષણવારે કાંઈ અભ્યાસી શિષ્ય બોલ્યો—મિત્રો, જે અનુમતિ આપો તો મારે એક બીજું પ્રશ્ન કરવાનું છે. મારું પ્રશ્ન ઉપયોગી થશે કે નહીં એ મને શંકા છે, તથાપિ જે આપ સર્વની ઇચ્છા હોયતો હું નિવેદન કરું ? સર્વે કહેવાની સંમતિ આપી એટલે તે અભ્યાસી શિષ્ય બોલ્યો—જગતમાં કહેવાય છે કે, માણસમાં જડતા હોય છે. તે જડતા શી વસ્તુ છે ? જડતા ઢાને કહેવાય ? ખરી જડતા ઢાનું નામ ? ઇત્યાદિ જડતા વિષે ધણું જણવાનું હશે તો જે આ પ્રશ્ન તમને યોગ્ય લાગે તો આપણે પુછીએ. સર્વ શિષ્યોએ આનંદથી કહ્યું, ભદ્ર, તમે શંકા રાખશો નહીં તમારું પ્રશ્ન પુછવા યોગ્ય છે. અને આવા પ્રશ્ન માટે તમને જે બુદ્ધિ ઉદ્ભવી છે, તેને અમે ધન્યવાદ આપીએ છીએ. ત્રીજા કોઈ વિદ્વાન્ શિષ્યે કહ્યું, મારા મનમાં એક પ્રશ્ન થયું છે, તે આપ સર્વે એક ચિત્તે સાંભલો. આ જગતમાં કયો પુરૂષ જાગે છે ? જાગવું એટલે કંઈવું નહીં. નેત્ર ઉઘાડા રાખતા

વિમલચંદ્રસુરિ અને પ્રશ્નોત્તર-રત્નમાલા.

૧૩૫

એવું સર્વે સમજેછે, પણ ખરી જાણતિ કોનું નામ? તે જાણતિ ક્યાં-
સુધી રહેછે? સર્વના જાણત રહેનાર કયો પુરુષ કહેવાય? ઇત્યાદિ સર્વ
વાત જાણવા જોવીછે તેના પ્રશ્ન વિષે સર્વેએ સાધુદાર આપ્યો. પછી
એક ચતુર શિષ્ય બોલી ઉઠ્યો. ત્યારે મને ઉપરના પ્રશ્નને લગતું
એક પ્રશ્ન જોતપત્ત થાય છે. જ્યારે કોણ જાગે છે એ પ્રશ્નને અવકાશ
છે, ત્યારે નિદ્રા કોને કહેવાય? નેત્ર મીચી જવા તે નિદ્રા એમ સો
સમજેછે પણ ખરી નિદ્રા કોનું નામ? તે વિષે જાણવું જોઈએ.
આ પ્રશ્ન પણ સર્વને દાનિત લાગ્યો. પછી સર્વ મળી તે ચારે પ્રશ્ન
કરવાને સૂરિશ્રી પાસે આવ્યા. તેમણે અંજલિ બેડી આ પ્રમાણે
પ્રથમ પ્રશ્ન કર્યો—“કિં જીવિતં” “અરું જીવિતં ક્યું કહેવાય?”
કૃપાલુ મુનીશ્વરે તત્કાળ વિચારીને કહ્યું કે, “અનવદ્યં” “જેમાં
કોઈ દોષ ન લાગે તેવું જીવિત તે અરું જીવિત છે” તે સાંભ-
ળી પ્રસન્ન થયેલા શિષ્યોએ બીજો પ્રશ્ન કર્યો—“કિં જાઢયં”
“જડતા એટલે શું”? સૂરિશ્રીએ હસતાં હસતાં કહ્યું—“પાટવંડ
પ્યનગ્યાસઃ” “બુદ્ધિનુ ચાતુર્ય છતાં અભ્યાસ ન કરે તે જડતા
કહેવાય છે.” તે ઉત્તર સાંભળતાંજ શિષ્યો આશ્ચર્ય પામી ગયા. અને
હૃદયમાં પરમ આનંદને પ્રાપ્ત થયા. પછી તેમણે ત્રીજો પ્રશ્ન કર્યો—
“કો જાગત્તિ” “કોણ જાગે છે?” આ પ્રશ્નથી પ્રસન્ન થઈ સૂરિશ્રી
બોલ્યા—“વિવેકી” “જે વિવેકી છે તે જાગેછે.” તે સાંભળી શિષ્યો
પરસ્પર ખુશી બતાવી ચોથા પ્રશ્ન વિષે બોલ્યા—“કા નિદ્રા” “નિદ્રા
કોનું નામ?” સૂરિશ્રી સત્વર બોલ્યા—“મૂઢતા જંતોઃ” “પ્રાણીમાં
જે મૂઢતા છે તે નિદ્રા કહેવાય છે.” પોતાને ઉત્તમ બોધ પ્રાપ્ત કરા-
વનાર એ પ્રશ્નનો ઉત્તર સાંભળી સર્વ સદ્બોધી શિષ્યોને અંતરંગ
આનંદ પ્રાપ્ત થયો.

૧૩૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઉપરના ચારે પ્રશ્નો ઉપર વિવેચન કરતાં સૂરિશ્રીએ જણાવ્યું કે, શિષ્યો, આજે તમારા પ્રશ્નો ખરેખરા શિક્ષણીય છે. પ્રથમના પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહેવામાં આવ્યું કે, “જેમાં કોઈ જાતનો દોષ ન લાગે તેવું જીવિત ખરેખરું જીવિત છે.” એ મહા વાક્ય સર્વદા સ્મૃતિ માર્ગમાં રાખવા જેવું છે. આ જગતમાં સર્વ મનુષ્યો જીવે છે અને તેઓ પોતાના જીવેતને જીવિત માને છે પણ જેમનું જીવિત નિર્દોષ છે એટલે જેના જીવિતમાં મિથ્યાત્વાદિ સંસ્કારોના દોષ, અજ્ઞાન, તથા અનીતિના દોષ લાગ્યા હોય, તે જીવિત ધંમણના જેવું શ્વાસોચ્છ્વાસ માત્ર છે. જે પુરૂષો સમ્યક્ત્વ ધર્મને માર્ગે ચાલી નીતિ, સદાચાર અને સત્યમય સદ્વૃત્તવડે પોતાનું જીવિત નિર્ગમન કરે છે, તેઓનું જીવિત નિર્દોષ હોવાથી ખરેખરું જીવિત છે. જેઓએ પોતાની વ્યવહાર પ્રવૃત્તિમાં, અપ્રમાણિકતા, કૂડકપટ, છલ, વ્યભિચાર અને અનીતિના કુમાર્ગ સેવ્યાહોય, તેઓનું જીવિત દૂષિત હોવાથી ધિક્કારને પાત્ર છે. તેવા પુરૂષોથી આ પૃથ્વી અપવિત્ર થાય છે. તેઓ અકુલીત અધર્મી અને કલંકી ગણાય છે. તે એકલું ગૃહસ્થને લાગુ પડતું નથી. પરંતુ અનગાર થઈ જો તેવું આચરણ કરે તો તે મુનિનું જીવિત પણ ખરેખરું નથી. મુનિનું શુદ્ધ ચારિત્ર એજ મુનિનું શુદ્ધ જીવિત છે માટે હે શિષ્યો, તમારે પણ તમારા મુનિ-જીવિતને નિર્દોષ રાખવા પ્રયત્ન કરવો.

બીજા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે, “બુદ્ધિચાતુર્ય છતાં અભ્યાસ ન કરે તે જડતા છે.” આ ઉત્તર પણ અભ્યાસીઓને સર્વદા મનન કરવા યોગ્ય છે. ઘણાં પુરૂષો બુદ્ધિ તથા ચાતુર્યબલ છતાં અભ્યાસ કરતાં નથી, તે પોતાની ચતુર બુદ્ધિનો ઊપયોગ અન્ય

વિમલચંદ્રસૂરિ અને પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલા.

૧૩૭

નિષયમાં કરે છે. તેવા પુરૂષોનેજ જડ કહેવા જોઈએ. જે ખીચારા જ્ઞાનાવરણીય કર્મના દોષથી મંદ બુદ્ધિવાલા હોય, તેઓ કદિ બુદ્ધિની મંદતાને લીધે અભ્યાસ કરી શકે નહીં, તેઓ ખરેખરા જડ નથી પણ જડ તો બુદ્ધિમાન છતાં પ્રમાદ દોષથી અભ્યાસ કરે નહીં તે છે. અને તેનું જ નામ જડતા છે. વત્સો, તમારે એ વાત ધ્યાનમાં રાખવાની છે. તમારી બુદ્ધિની ચતુરતા કે જે હું આ તમારા પ્રશ્નો ઉપરથી જાણી શક્યો છું, તે ચતુરતાનો ઉપયોગ તમે અભ્યાસથી કરજો; જો કે, તમે તેમ કરો છો, તથાપિ મારે તમને એક ગુરૂ તરીકે કહેવું જોઈએ, અને તમારી મનોવૃત્તિમાં તેવા ઉપયોગી ઓધનું પુનઃ પુનઃ સ્મરણ કરાવવું જોઈએ.

ત્રીજા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે, “ જે વિવેચી છે તે જાગે છે. ” આ વિષે ઘણું ગંભીર રીતે જાણવાનું છે. જે હિત, અહિત, કાર્ય, અકાર્ય, ધર્મ, અધર્મ, દેવ, કુદેવ, ગુરૂ, કુગુરૂ, અને તત્ત્વ, અતત્ત્વ સમજે તે વિવેચી કહેવાય છે. તેઓ પુરૂષ કદિ મિથ્યાત્વીના સંસર્ગ-માં આવે તથાપિ વિવેકના બક્ષથી તેના મનને મિથ્યાત્વ સ્પર્શ કરી શકતું નથી. તેથીજ તે વિવેચી પુરૂષ સદા જાગતો છે. તેનામાં દ્રવ્યનિદ્રા આવે પણ ભાવથી નિદ્રા કે પ્રમાદ આવી શકતા નથી, તેઓ જાગ્રત પુરૂષ ખરેખર પ્રશંસનીય છે. અને દરેક ગૃહસ્થ અને સુન્દરિય વિવેચી થઈ સર્વદા જાગ્રત રહેવું જોઈએ.

ચોથા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં કહ્યું કે, “ પ્રાણીમાં જે મૂઢતા છે તેજ ખરેખરી નિદ્રા છે ” આ વાક્યનો ભાવાર્થ તમારા હૃદયમાં સ્હેજ પણે આવી શકે તેમ છે, માટે તે વિષે વિશેષ વિવેચન નહીં કરતાં હુંકામાં કહેવાનું કે જે દ્રવ્ય નિદ્રા છે તે અસુક સમયે દૂર થઈ

૧૩૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

જન્ય છે અને મૂઢતા એ મહાનિદ્રા સદાકાલ રહી મનુષ્યને જ્ઞાનચૈત-
ન્યથી રહિત કરી અજ્ઞાન અંધકારમય ઘોર નિશામાં બેશુદ્ધ પણે
રાખે છે તેથી એ મુઢતારૂપ નિદ્રાનો સર્વથા ત્યાગ કરવો.

આ પ્રમાણે ચાર પ્રશ્નોના જીતર વિષે વિવેચન થઈ રહ્યા પછી
પરમ આદ્ધાદને પ્રાપ્ત થયેલા સદ્ગુણી શિષ્યોએ ગુરૂને ભાવપૂર્વક
વંદના કરી તે સદ્બોધક ગાથાને પોતાની રસનાના અગ્રાસન
જીપર બેસાડી દીધી.

કિં જીવિત મનવચં કિં જાજ્યં પાટવેઽપ્ય નમ્યામઃ ।

કો જાગર્તિ વિવેકી કા નિદ્રા મૂઢતા જંતોઃ ॥ ૧૧ ॥

શિષ્ય—ખરૂં જીવિત કયું ?

ગુરૂ—જ નિર્દોષ હોય તે.

શિષ્ય—જડતા ઠાનું નામ ?

ગુરૂ—બુદ્ધિ—ચાતુર્ય છતાં અભ્યાસ ન કરે તે.

શિષ્ય—કાણે જાગે છે.

ગુરૂ—જ વિવેચી છે તે.

શિષ્ય—ખરી નિદ્રા કયું ?

ગુરૂ—પ્રાણીમાં જ મુઢતા છે તે.

અપૂર્ણ

જૈનો જન્યુત થાઓ.

૧૩૯

~~~~~

જૈનો જન્યુત થાઓ.

અસ્ત અને ઉદયનું ચક્ર અવશ્ય એક પછી એક થયા કરે છે. તેવીજ રીતે આ સમષ્ટિ વિશ્વના માનવ મંડલની દશા સદૈવ ચઢતી ઉતરતી રહે છે. દૈવ-કર્મની ગતિના નિયમ પ્રમાણે કોઈ ધર્મની પ્રજા મોટી પ્રબલ હોય તે નિર્બલ થઈ જાય છે અને બીજી બલહીન હોય તે પ્રબલ થઈ જાય છે. કોઈ કોઈ સ્થાને એવું જોવામાં આવે કે એકબે પ્રજા અત્યંત દુર્દશા પ્રાપ્ત કરી પાછી એવી ઉન્નતિ પામે છે કે, જાણે રક્ષામાંથી અગ્નિ પ્રજ્વલિત થયો હોય ! ત્યારે જૈન પ્રજાને અત્યારે કઈ સ્થિતિમાં ગણવી જોઈએ ? બીજાનો ગમેતે મત હોય પણ અમે તો માનીએ છીએ કે જૈન પ્રજા પોતાના પ્રમાદ, કૂસંપ, અને અજ્ઞતા વિગેરે અવગુણોથી આજ સુધીમાં અધમ સ્થિતિએ પહોંચી તદન પાયમાલ થઈ હોત, પણ પોતાના સનાતન અહિંસા ધર્મના પ્રભાવથીજ ટકી રહેલી છે. જે સમયે ગુજરાતના રાજાઓનો જૈન ધર્મ રાજ ધર્મ ગણાતો હતો, તે સમય પછી એ પ્રજા પર ધર્મની હજારો આપત્તિઓ ધૈર્યતાથી ખમી કાયમ રહી છે અને ફરી પોતાનું પૂર્વગત પ્રાપ્ત કરી લેવાનો હવે તેને સમય આવ્યો છે. જનના સંતાનોને હવે સર્વ જાતની સુંદર શિક્ષા લેવાનો સમય મળ્યો છે. એક તરફ શ્વેતાંબરી યતિઓ (ગોરજી) નું બળ નાશુદ થવાથી અને સંવેગી મુનિ મહારાજોના ઉપદેશનું પ્રબલ વધવાથી જૈનોને સ્વધર્મમાં વિશેષ જાગૃતિ ઉત્પન્ન થઈ છે. એક તરફ ઈંગ્રેજ રાજ્યના પ્રતાપ નીચે સ્થપાએલી મહા પાઠશાળાઓમાંથી જૈન યુવાનો ઊંચી કેળવણી લઈ આગળ પડતા જાય છે. એક તરફ ભારતવર્ષની એકાગ્રતા કરનાર જૈન ડોન્ટરન્સ જુદે જુદે સ્થલે એકઠા

૧૪૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

યથ નવ નવા સુધારા સ્થાપિત કરે છે. એક તરફ ઉત્તમ વિદ્વાન્ના લેખથી અલંકૃત પુસ્તકો, વર્તમાન પત્રો અને માસિક પત્રો પ્રગટ થવા લાગ્યા છે. એક તરફ પ્રત્યેક ઉત્તમ સ્થલે જૈનશાળાઓ અને જૈન કન્યાશાળાઓની સ્થાપના થવા લાગી છે. આ બધા જૈનોની ઉન્નતિના સુચિન્હ છે. આવા યુગપરિવર્તનના સમયમાં જૈનોને હવે વિશેષ સાવચેતીથી વર્તવાની જરૂર છે. પોતાની ઉન્નતિના માર્ગે જે તેમને સ્વતઃ પ્રાપ્ત થયા છે, તેનો મહાન્ લાભ મેલવાના પ્રમાદ રહિત થઈ તત્પર રહેવાની જરૂર છે. જગતની સર્વ પ્રજાના જાણવામાં આવ્યું છે કે, ભારતવર્ષની ધર્મ ભાવનાઓમાં જૈનોની પણ ધર્મ ભાવના ચડીઆતી અને પ્રાચીન છે. આજ સુધી ઘાઈ એવા વિશ્વાસનિય પ્રમાણોથી સિદ્ધ નથી થઈ શક્યું કે, જૈનોની ધર્મ ભાવના અતિશયોક્તિવાદી છે. વર્તમાન સમયની અગાડી પશ્ચિમના વિદ્વાનોએ જૈન ધર્મ માટે જે કલ્પના બાંધી હતી, તે તદ્દન ભુલવાદી ઠરી છે. તેઓને પણ પોતાના વિચાર પછીના કાલમાં ફેરવવા પડ્યા છે. હવે આથી સ્પષ્ટ જણાય છે કે, હજારો વર્ષો પેહેલા ભારતના જૈનો વિદ્વાન્, ગુણી, બુદ્ધિમાન્, સર્વ ગુણ સંપન્ન અને કલા કૌશલ્યતામાં ભરપૂર હતા. તે સાથે પોતે ગુણજ્ઞ, ધાર્મિક, સુંદર આચાર વ્યવહારથી સભામાં સર્વથી હિન્ન પદ પ્રાપ્ત કરી શકતા હતા અને નીચ કર્મોથી પતિત અને અશ્રદ્ધ યદ જતા ન હતા.

તે વખતમાં તેઓ દેવલજ્ઞાની, તત્ત્વદર્શી કે વિદ્વાન્ એકલાજ ન હતા, પણ મોટા વૈયાકરણી, વૈદ્ય, સંગીત વિદ્વાન્, ગુરુ, કવિઓ, જ્યોતિષિઓ, રાજ્ય પ્રબંધ કર્તા, શૂરવીર, શિષ્યજ્ઞ, વ્યાપારી અને ઉત્તમ કારીગરો હતા. તે સમયે જિંદગીની જરૂરી-

જૈનો જન્ય થાઓ.

૧૪૨

યાતનાજ સાધનો હતા; એટલું જ નહીં પણ આજની સુધરેલી પ્રજાની મોજ, શોખ, અને આનંદના સાધનો પણ સાધારણ હતા. તથાપિ વર્તમાન કે પ્રાચીન એ સમયમાંથી ડોઠ પણ સમયની ડોઠ પણ પ્રજા ભારતવર્ષના વસતા જૈનોની જેમ સાત્ત્વિક બુદ્ધિથી અંતરંગ શત્રુઓનો જય કરી ધર્મ ભાવનામાં આગલ વધી તથી, એમ કહેવું એ અતિ શયોક્તિ ભરેલું નથી.

વર્તમાન કાલના વસતા જૈનો તેઓનાજ સંતાન છે, પરંતુ અત્યારે પૂર્વની સાથે સરખાવતાં અધમ સ્થિતિ મોખવે છે. અદ્-શોષ!! કાલની વિકરાલ ધંઢીના ચક્રમાં તેઓ દલાઈ ગયા અને સ્વમ જેવું થઈ ગયું. તે છતાં કાલને પ્રભાવે કાંઈક જન્યતિને સમય આપ્યો છે. જૈનોએ હવે જયત થઈ પોતાની પૂર્વ સ્થિતિનું ભાન લાવવું જોઈએ. તેમની નિર્મલ દૃષ્ટિની આગળ ઉત્તતિના માર્ગ ખડા થતા જાય છે. જે અધમગુણોએ તેમને અવનતિનો કડવો સ્વાદ અપાડ્યો છે. તે અવગુણોનો હવે તદ્દન ત્યાગ કરવો જોઈએ. તે અવગુણો એવા ખરાબ છે કે, જોઓને તાબે રહેવાથી તત્કાલ પાછી અવનતિજ પ્રાપ્ત થવાની.

પોતાના સાધર્મી બંધુઓ નિરાધાર થઈ દારિદ્રના મહા દુઃખથી પીડાય છે. પ્રાચીન સમયની ઐક્યતાને બદલે ચોતરફ ફાટકુટ ફેલાઈ રહી છે. એક શેઠીયાથી બીજે શેઠીઓ ઈર્ષ્યા ભાવે વર્તે છે. તે ઈર્ષ્યાને લીધે સ્થાનિક સંઘમાં સુધારો થઈ શકતો નથી. સાં-વૈજનિક દીપ કરતી વખતે લુબ્ધ અગ્રેસરનું નામ પ્રથમ રાખવાના કુનિયમથી સખીદિલના ગ્રહસ્થોની ઉદ્ધારતા અટકી પડે છે. અને તેથી સાર્વજનિક કાર્યની અદ્વરકમ થવાથી હાનિ થાય છે. દુરાગ્રહને

૧૪૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

હીંચે દેરાશરેનો વહિવટ ધોર અંધકારમાં પડવાથી દેવ દ્રવ્યનો દુરુપયોગ અને વિચ્છેદ થઈ જાય છે. દેશવિરતિ પ્રધાન શ્રાવક વર્ગમાં તેમ થાય તે કરતાં વિશેષ અકુશોપ કરવા જીવું એ છે કે જૈનમુનિઓ કે જોઓના સર્વ આધારને લઈ ધાર્મિક ઊન્નતિ થઈ શકે તેમ છે, તેઓમાંથી પણ ઐક્યતા દૂર થતી જાય છે. સંઘાડાને લઈ ભેદભેદ પ્રબળતાથી પ્રસરી રહ્યો છે. એક સમય એવો હતો કે ઐક્યતાના મહારૂત્રમાં ગુંથાએલી જૈનપ્રજ કોઈ સાધર્મી બ્રાતાને કે સાધુને કષ્ટની વાર્તા સાંભળતાં કે તરત તેને મહાદય આપવાને સજ્જ થતી, અને કોઈના મહોદયની વાર્તા સાંભળતાં કે સત્તર તેમના હૃદયો ઉમંગથી ઊભરી આવતાં હતાં, અને સર્વના મુખ ચંદ્ર ઉપર હર્ષાકુર પ્રગટ થતા હતા. હમણાં તો સ્વાર્થ તત્પરતાના સાધનાએ એ જૈનોના દિવ્ય ગુણોને વિસારી મુક્યા છે.

જૈન બંધુઓ, હવે પ્રમાદની ધોર નિદ્રામાંથી જાગૃત થાઓ. ઊન્નતિના શિખર ઉપર ચડવા તૈયાર થાઓ. તમને કાન્કરન્સ રૂપ મજબૂત સોપાન શ્રેણી પ્રાપ્ત થઈ છે. તમારા ચરણવડે અવનતિ કરનારા અવગુણોને દબાવી ચાલતાં એ સોપાનશ્રેણી તમને ઊન્નતિના શિખર ઉપર લઈ જશે. જ્યાં પહોંચતાંજ તમે નીચેનું મહાવાક્યની દિવ્ય વર્ણમાળા વાંચી ઊભય લોકને કૃતાર્થ કરશો.

“ પ્રધાનં સર્વધર્માણાં જૈનં જયતિ શાસનમ્ । ”

વૃત્તાંત સંગ્રહ.

૧૪૩

~~~~~

વૃત્તાંત સંગ્રહ.

શ્રીમાન્ મહોપકારી મુનિરાજશ્રી હંસવિજયજી મહારાજ પા-
લીતાણામાં શ્રી જૈન શાસનનો વિજય કરાવી તળાજામાં યાત્રાનિ-
મિતે પધારેલ તે વખતે ત્યાંના મુખ્ય શેઠ ગુંઝાભાઈ ભીખાભાઈએ
ત્રણ શુભકાર્ય વિષે વિનંતિ કરેલી હતી—એક થોડા વર્ષ ઉપર
તલાજાની નજીક આવેલા સાખડાસર ગામની સ્ત્રીમમાંથી પ્રગટ
થયેલ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની લબ્ય પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા કરવા બાબત,
બીજી તલાજામાં જૈન પાઠશાળાની સ્થાપના કરવા બાબત અને
ત્રીજી તાલધ્વજના શિખર ઉપર સુમતિનાથ મહારાજના ચૈત્યની
ફરતી જે દેરીઓ છે, તેમાં પ્રતિમાજી પધરાવવા બાબત. આ ત્રણ
શુભ કાર્ય સંપાદન કરવાની વિનંતી ધ્યાનમાં લઈ તે કૃપાજી મહા
મુનિએ આજ્ઞા કરી કે, ત્રીજી ઢાન્કરન્સના પ્રમુખ બાપુ સાહેબ
બુધસિંહજી પાલીતાણે પધારે તે પ્રસંગે તેમને વિનંતી કરવી,
ઉપકારી મુનિની આજ્ઞા પ્રમાણે તેમ કરતાં એ ઉદાર શિરોમણિ
બાપુ સાહેબ મોટા આડંબરથી ગયા માગશર વદી ૩ ને રોજ ત-
લાજા પધાર્યા હતા, તેમનો મોટા આડંબરથી પ્રવેશોત્સવ કરવામાં
આવ્યો હતો. બીજે દિવસે એટલે માગશર વદી ૪ ને દિવસે પન્યાસજી
શ્રી કમલવિજયજી તથા મુનિ મોહનવિજય વિગેરેની સમક્ષ જૈન-
પાઠશાલાનું સ્થાપન કરવામાં આવ્યું, જે પ્રસંગે નવકારસી, જિન-
પૂજ્ય અને પ્રભાવના કરી એ માનવંતા બાપુ સાહેબે તાલધ્વજના
તીર્થમાં પોતાના માતૃશ્રીનું નામ અવિચલ કરી જૈન શાસનની
ઉજવલકીર્તિ સદાને માટે પ્રદર્શિત કરી છે.

૧૪૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~

શ્રી કરમાલા ગામમાં એક સુદર ફેરાશર તૈયાર કરાવેલું છે, તેમાં આવતા માહા વઢી દ શુક્રવારે શ્રી મૂલનાયકજી શ્રીવાસુ પૂજ્ય પ્રભુની પ્રતિગાની પ્રતિષ્ઠા ઉત્સવ મોઢા સાથે થવાની છે. તે પ્રસંગે સર્વ શ્રદ્ધાલુ શ્રાવકોને પધારવાને ત્યાંના સઘ તરફથી સવિનય પ્રાર્થના કરવામાં આવે છે.

જૈનમત સમિક્ષાના કેશમાં જૈનોની ક્ષેત્ર જણાવતાં અતી હર્ષ થાય છે કે—વઢીલ ખ્યારીલાલે દિર્ઘ કાળ સુધી સતત જિવોગ-થી આ કેશમાં મચી રહી જૈન ધર્મના વર્તમાન કાળના કટ્ટા પ્રતિ સ્પર્ધિઓને પરાસ્ત કરેલા છે આર્ય સમાજોએ જૈનમત સમિક્ષા અંત્ય પ્રસિદ્ધ કર્યા પછી એક સપ અને એક દિલીથી મજકુર કેશમાં જે લડત ચલાવી છે તે લડતની સામાં આપણા બંને ભાઈઓએ બેટલાજ બળથી લડત ચલાવવામાં બહાદુર ખ્યારીલાલ ભાઈને સં-પૂર્ણ મદદ આપી હોતના જે માત્ર દડની શીક્ષાને પાત્ર થવા પામ્યા છે તેના કરતાં પણ વિશેષ શીક્ષાને પાત્ર થાત. મી ખ્યારીલાલ અ-પરિમીત શ્રમ લઈ જૈનધર્મની જે સેવા બજાવી છે તેને માટે અખીલ ભારતવર્ષનો જૈન સમુદાય તેનો આભારી છે અને સમગ્ર હર્ષના નાદથી બહુમાન પુરઃસર તેમને ધન્યવાદ આપવાને માટે ઉત્સુક થશે એવી અમારી સકળ સંઘ પ્રત્યે નમ્રતા પૂર્વક પ્રાર્થના છે. કેટ-લાક શહેરના સંઘનાં તરફથી તેઓને ધન્યવાદ સુચક સુખારકબા-દીના પત્રો મોકલવામાં આવ્યા છે; તેવીજ રીતે જજ શહેરના તથા ગામોના સંઘની તરફથી મોકલવામાં ઢીલ થઈ હોય તેમણે આ બાબતમાં પોતાની દીર્ઘ સુવ્રતા દુર કરવાની જરૂર છે.